

Zeg Oscar... ik heb een vraag over BIDDEN

In de evangelieën leert de Here Jezus ons niet om bidstonden te houden. In tegendeel: Als de discipelen Hem vragen: Heer leer ons bidden, dan promoot Hij alleen het bidden in de binnenkamer (ziee...). Zelf trok Hij zich ook vaak terug om alleen te bidden. Waarom houden wij zo aan die bidstonden vast?

Beste Henk,

En ik vind het ook een goede vraag. We mogen onze gewoontes best eens onder de loep houden en ons daarbij afvragen of het wel de juiste gewoonte is.

In het Nieuwe Testament vind ik inderdaad dat Jezus en ook anderen zich afzonderen voor gebed alleen. Toch heeft Jezus ook tegen zijn discipelen gezegd: “Waren jullie niet bij machte met mij te waken en te bidden?” Paulus bidt samen met de oudsten uit Efeze op het strand, wanneer hij afscheid van hen neemt.

Verder is het gezamenlijk gebed heel krachtig. Jezus heeft ook gezegd: “Wanneer twee of drie eenparig iets begeren van mijn Vader die in de hemelen is, voorwaar, voorwaar, ik zeg u, het zal hen ten deel vallen”.

In het gebed leggen we meestal een hele boodschappenlijst aan de Here God voor. Is dat goed?

Wanneer wij samen komen om te bidden is het niet de bedoeling dat de nadruk ligt op het opsommen van een hele reeks noden en mensen en situaties waarbij het moeilijk is. Daar word je niet veel opgewekter van. Wanneer ik bijvoorbeeld de gebeden van Paulus, die we in zijn brieven tegenkomen, doorlees, dan zie ik dat hij ook niet vooral voor allerlei noden bidt. Hij bidt voor bekeringen, voor geestelijke groei naar volwassenheid, voor de werking van de Heilige Geest. Zijn gebeden hebben bijna altijd een geestelijke nadruk. Wanneer wij samen bidden is het daarom goed dat er veel tijd genomen wordt voor aanbedding, dankzegging, bemoediging vanuit het Woord, overgave aan de Heer, schuldbelijdenis, open staan voor de leiding van de Heilige Geest, de stem van God verstaan. Dan kan een bidstond je zeer opbouwen en kom je er vernieuwd en opgeladen vandaan. Die “kunst” zijn wij vrees ik grotendeels verloren. Ik wil heel graag dat we hier meer van zullen gaan verstaan.

Hoe doe je dat Oscar?

Dat leer je door het te gaan doen. Hoe leer je fietsen? Je hoeft maar weinig te weten, je moet het gewoon gaan doen.

God doet niets dan in antwoord op gebed. We moeten minder met elkaar vergaderen, en meer met God vergaderen.

Dat klinkt als bid te allen tijde. Is daar nog een foefje voor?

Het bidden zonder ophouden is een gewoonte die kan groeien in het leven van iedere toegewijde christen. Wanneer je dat leert wordt het dagelijks leven heel anders. Hoe we daar in kunnen groeien, daar moeten we het een andere keer nog maar eens over hebben.

Ik wens je van harte toe dat je de kracht die er is door gebed uit eigen ervaring zult gaan beleven. God doet nog steeds wonderen.

Shalom,
Oscar